

[Oluf Pedersen.]

reguleringen skulle fjernes; man vendte sig imod kreditstramningerne, og man krævede omkostningerne nedbragt, og endelig vendte man sig også imod amtsskatterne. Det er det sidste ønske, der opfyldtes her ved det stillede ændringsforslag, hvorved man vil give et tilskud på 60 pct. i stedet for på 50 pct. af sygehusudgifterne. Hvis man har hørt på de ærede foregående talere, er man klar over, at dette bliver noget meget betydningsfuldt; når det vedtages, er landbruget reddet.

Jeg savner imidlertid i betænkningen fra udvalget en redegørelse for, hvad det overhovedet betyder for de enkelte brug. Jeg har prøvet at se lidt på, hvad det drejer sig om, og det ligger sådan, at der vel kan blive en lettelse i den amtskommunale grundskyld på et par promille, d. v. s. at de 200 000 beboelser, der er ude i landstrikterne, kan få en lettelse på 5—10 kr. i den byrde, der hviler på ejendommene, men så må de regne med at få en tilsvarende forøgelse af de direkte skatter i stedet for. Man skulle jo tro, når man hører, hvad der hidtil er sagt i dag, at når man giver tilskud fra statskassen, er det penge, som man henter, om jeg må sige, fra et helt overjordisk sted. Nej, det, man henter fra staten, skal statens borgere betale; det så man også for et par dage siden, da man ligefrem måtte beskatte tøjet for at kunne lette de amtskommunale skatter.

Ser man så på sagen for de ca. 100 000 husmænds vedkommende, så får de en lettelse på 10—20 kr., hvoraf man tager godt halvdelen igen. Altså, de kan regne med at få en lettelse på 3—4 kr. hver; det er nok noget, der skal forslå! Der kan blive til et par bajere, eller hvad man nu vil bruge penge til, altså et ganske ligegyldigt beløb, det kan vi vist godt være enige om; hvis folk ikke drak mere end to bajere om året, skete der ikke større ulykker. For de større gårde betyder det noget mere, omtrent 200—300 kr. Det er altså en lettelse, men når så pengene skal tilvejebringes —

vi har ikke set noget forslag om det her, men jeg har hørt noget om, at det skulle dækkes ved forhøjelse af de fælleskommunale skatter — tør jeg sige, at godt og vel halvdelen af lettelsen stort set forsvinder, hvis det skal dækkes gennem den fælleskommunale skat på de samme folk, som får lettelsen.

Jeg synes, det er lidt let, hvis det høje folketing og udvalget mener, at de kan lette landbrugets vanskeligheder ved den slags foranstaltninger. Det bliver stort set andre dele af landbefolkningen, der kommer til at betale; man vælter det over på karle og piger, håndværkere, handlende og embedsmænd, og man må være klar over, at som regel får landbruget lov til at refundere hver eneste øre af denne lettelse. Altså, det er en fiktion at tro, at man kan komme så snildt fra det. Det hører ingen steder hjemme. Samtidig kan man oven i købet risikere, at man måske får ejendomspriserne til at stige.

Jeg har nok hørt så meget om den store grundskyld, og hvor forfærdelig den er for landbruget, men det kan ikke nægtes, at den sidste statistik over ejendomssalgene viser, at handelspriserne til trods for den høje grundskyld er steget til at være ca. 90 pct. over vurderingerne i 1950. Jeg kunne også have lyst til at sige i denne forbindelse, at nu skal man ikke tro her i tinget, at folk er så naive, at de tror, at de hjælpes ad denne vej. Jeg talte i går med en sognerådsformand i Viborg amt. Han sagde, at da han blev sognerådsformand, var der ønske i kommunen om, at man skulle gå fra et ligningsforhold på $\frac{3}{5}$ på fast ejendom til $\frac{2}{5}$, og det var han imod, men så gik han den vej, at han undersøgte, hvordan det ville virke for hver enkelt i kommunen, hvis man foretog denne ændring, og da han havde forelagt det materiale i sognerådet, var der ingen, heller ikke venstremænd eller radikale, der ønskede at ændre ligningsforholdet således, at man lignede mindre på fast ejendom. Det er sådan, at folk derude er lidt klogere end de venstre-